

INFORMACION (22/06/2000)

ENTREVISTA

➔ **Has parlat d'una doble lectura en Els somnis d'Eva. Quina és la presència del somni i de la realitat en el text?**

«Els somnis d'Eva» és una novel·la realista. No obstant això, els somnis, les premonicions de la protagonista es construeixen com un índex dels esdeveniments futurs. Vaig dissenyar com podien ser aquestes imatges corresponents al moment del son tal com es podria haver sentit una dona real amb els anys de la protagonista. Fins i tot, la fi del relat planteja una difícil delimitació entre el somni i la realitat, la qual cosa em va permetre establir un final obert. Pense que

La literatura és una forma d'expressió més de la pròpia identitat i de la concepció cultural

una novel·la no ha de donar totes les claus interpretatives al lector, com les bones pel·lícules. El públic, l'espectador, ha de poder extraure les conclusions personals que vulga després del coneixement dels esdeveniments anteriors. Odie les trames tancades, on tot queda disposat en el text.

Quin tipus de lector vas preveure per a la teua novel·la?

Vaig pensar en un lector adolescent que poguera arribar a entendre la complexa consciència de les persones majors. Tots podem recordar, en la nostra vida, algunes escenes en les quals hem assistit impassibles al monòleg ininterromput d'alguna persona

gran: les idees es repeteixen una i altra vegada, només ens contem allò que consideren important encara que a l'interlocutor no li interesse el més mínim... Per això la narració es concreta en un monòleg d'una dona de setanta-quatre anys que conta d'una passada els seus records als dos néts que, com en altres ocasions, han anat a veure l'àvia que viu sola. Aquells dos personatges són els destinataris immediats del missatge de la protagonista, encara que en la novel·la no tenen una identitat pròpia, és a dir, només sabem que estan davant de la vella perquè ella s'hi refereix. Amb aquest recurs de localitzar un destinatari intern amb un perfil determinat, vaig intentar buscar un lector extern que poguera entrar fàcilment en la consciència de la protagonista, un lector que tant pot ser un adolescent com un adult que pugui recordar una experiència semblant en algun moment de la seua vida.

Per què aquesta, la teua primera novel·la, l'has escrita en català?

Perquè la literatura és una forma d'expressió més de la pròpia identitat. És evident que amb la creació literària podem arribar a expressar millor la concepció cultural en la qual ens situem. Quan escrivim un text d'aquestes característiques ho fem des de la pròpia llengua materna. És per això que en les nostres comarques encara que el castellà és una llengua present en diversos àmbits, els que som d'ací continuem fidels a l'expressió literària en valencià. No debades la creació literària en castellà és més escassa que la produïda en valencià...

El autor alcoyano Carles Cortés

Dins de la concepció cultural de la qual has parlat, cal fer esment de la teua línia d'investigació en el camp de la literatura catalana contemporània. Ha influït d'alguna manera en la construcció de la novel·la la teua formació investigadora?

Evidentment les lectures que he fet al llarg d'aquests últims anys poden haver influït en la construcció d'aquesta història. Quan vaig decidir triar la narrativa de Rodoreda com a matèria d'estudi de la meua tesi doctoral era perquè m'havia enamorat d'una ma-

nera de dir les coses que pocs autors, al meu entendre, ho han aconseguit. En els últims anys m'he dedicat a la lectura i a l'anàlisi d'altres autores més actuals. M'atrau especialment la literatura feta per dones perquè en bona mesura observe una expressió fascinant a partir de les reflexions dels personatges. No obstant això, les coses han canviat prou i no podem delimitar una literatura de dones o d'homes; parlar de literatura de dones no és sinó un mecanisme de delimitació de les obres.